

THILALA

januari

THILALA Jaargang 50

MAANDELIJKS – JANUARI 2025
VERSCHIJNT NIET IN AUGUSTUS

INHOUDSTAFEL

Voorwoord	3
Agenda	3
Belofteweekend	5
• Beloftes	
Avondvergaderingen	18
Vuurfeest VT'07	18
Maandschorsen	21
Verjaardagen	34

VOORWOORD

Ziezo! We zijn het diepste putje van de winter uit, de sneeuw zal wie weet nog vallen, maar de dagen worden weer wat langer. Na enkele beloftes te maken op belofteweekend en ellenlange goede voornemens komt de maand van een nieuw begin eraan! Een frisse start voor iedere scout waarin we zullen proberen elke dag iemand te helpen. Zo kunnen we de vt's steunen bij een spetterend, knetterend vuurfeest. Januari is een maand om oude gewoontes achter te laten en aan nieuwe te beginnen. Waarin uniformstukken worden vervolledigd, spellen tot het laatste detail worden uitgewerkt en leden zich tot het uiterste geven in natte modderspelen. Een frisse, nieuwe scoutsmaand vol avondvergaderingen dus! Tc wenst je het beste voor het nieuwe (scouts)jaar toe, en veel succes aan de blokkende leiding!

Voorwoord door Myna

AGENDA

- 25 januari: Vuurfeest VT'07
- 16 februari: Spaghettisausverkoop en Bouwbar
- 29 - 30 maart: Etentje
- 2 - 4 mei: 50-jaar TC weekend
- 3 - 21 juli: Buitenlands Kamp
- 3/6 - 13 augustus: Kamp

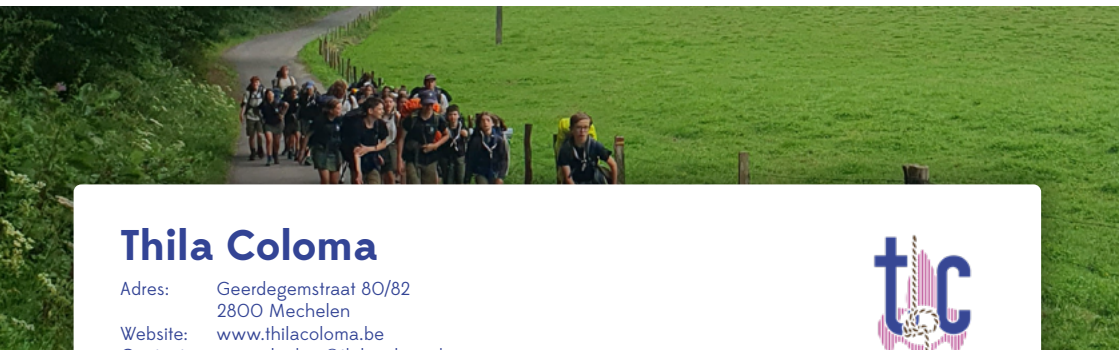
Thila Coloma

Adres: Geerdegemstraat 80/82
2800 Mechelen

Website: www.thilacoloma.be

Contact: groepsleiding@thilacoloma.be

Redactie: Team C (Coelho, Antilope, Orso & Kohola)
team.communicatie@thilacoloma.be

HERDENKING BUBO

29 december 2018.

Een momentje denken aan iemand die we verloren zijn, dat vraagt niet veel moeite. Even stilstaan bij wat er gebeurd is, dat vraagt niet veel moeite. Iets na een tijd vergeten, dat vraagt spijtig genoeg niet veel moeite.

En dat... Dat willen wij voorkomen. Ik wil voorkomen dat we dit moment vergeten, de persoon vergeten, en dat we het allemaal aan ons voorbij laten gaan. Daarom sta ik hier vanavond om iemand te herdenken die ons is heengegaan. Het is dit weekend 6 jaar geleden dat we afscheid hebben moeten nemen van Bubo.

Iemand die naar de scouts kwam en terug naar huis ging.

Iemand die vrienden had en om ze gaf met ze lachte en terug naar huis ging.

Iemand die een keuze maakte en nooit meer terug thuiskwam.

Ik wil dit moment gebruiken om aan Bubo te denken, maar ook aan wat anders kon zijn. Bubo had het moeilijk en dat kon je niet zien. Hij hield verborgen hoe hij zich voelde en pakte alles op zich. In dit moment moeten we begrijpen dat iemand verdriet kan dragen, zonder dat het zichtbaar is voor ons. We moeten nadenken over de mensen rondom ons, de vrienden die we hebben en de vriendschappen die we smeden, maar ook over de lach die we zien die sommigen opzetten als een masker, om de echte pijn te verbergen. Ik wil stilstaan bij wat we moeten doen om iedereen te betrekken zodat niemand achterblijft. Dit in ons scoutsverhaal, in het scoutsgegeven, maar ook in de grote buitenwereld. We komen hier vanavond samen om de tradities van de belofteviering voort te zetten. Met nieuwe generaties en nieuwe momenten. Ook dit moment is een nieuwe traditie. Een traditie die er eigenlijk nooit had mogen zijn. We moeten beseffen dat het leven niet altijd rozengeur en maneschijn is. En dat dit oké is. We zijn nu eenmaal mensen. Maar we moeten leren dat we hierover moeten kunnen praten met onze familie, vrienden, ouders,...., noem maar op.

Bubo, ik sta hier vanavond om dit moment voort te zetten... Maar ook om je nog eens gedag te zeggen. Wij zijn je ontzettend dankbaar om jou gekend te mogen hebben, om de lach op jouw gezicht te herinneren en jouw prachtige behulpzaamheid voort te dragen. We kunnen een momentje aan jou denken, dat vraagt ons niet veel moeite.

We kunnen even stilstaan bij wat er gebeurd is, dat vraagt ons niet veel moeite.

Maar je vergeten? Dat doen we nooit, want jou herdenken, dat is de moeite.

- Tekst geschreven door Steur en Snoek -

Het Belofteweekend zit er weer op, en wat een editie! Hopelijk keerden jullie Thilanen huiswaarts met geweldige verhalen. Een dikke dankjewel aan iedereen die bijdroeg aan het succes van dit weekend, en proficiat aan iedereen die zijn belofte deed. Dit jaar greep zoals steeds ook heel wat leiding de kans om terug te blikken op hun scoutscarrière en nieuwe beloftes te maken voor de toekomst. Lees hieronder hun beloftes nog eens terug. Veel leesplezier!

LEIDING BELOFTES

COSCOROBA

Lieve TC,

Nu sta ik hier dan, mijn laatste belofte, ditmaal als leiding.

Ik breng nu al bijna 15 jaar zo goed als elke zondag door op de terreinen van TC en heb daar toch wel het een en ander opgestoken. Van leren sjorren tot leren liefhebben, van spelletjes spelen en maken tot kapoenen troosten.

Ik begon als kleine kapoen zoals de meesten onder ons en wist niet helemaal wat mij te wachten stond. Ik wist niet welke avonturen ik de komende jaren allemaal tegemoet zou gaan, welke vriendschappen er zouden worden gesmeed, welke mooie momenten ik zou mogen meemaken.

Er ging wat tijd voorbij en ik kwam aan bij de jongwelpen. Toen beloofde ik dat ik graag deel uit wou maken van de horde en elke dag iemand zou helpen. Ik hoop nog steeds dat ik die belofte elke dag waar kan maken. Daarna de JV's. Toen stond ik hier ook om een belofte te doen. De eerste die ik zelf, samen met mijn patrouille, moest schrijven. Hetzelfde een paar jaar later bij de verkeners. Later in dat jaar bij de verkeners botste ik op een andere grote mijlpaal in mijn scoutscarrière, een totem krijgen. Ik werd samen met de anderen van mijn jaar onder de brandende zon in Spanje onderworpen aan de totemproeven. Later op de avond doopten jullie mij tot Zachtaardige Coscoroba. Een avond en kamp om nooit meer te vergeten.

Nu ben ik leiding, mijn derde jaar ondertussen. Ik sta ook voor de derde keer bij Kapoenen 1. Ik doe het met veel plezier, dat leiding geven. Ik zie mijn kapoenen graag. De snottebellen en krokodillentranen af en toe iets minder, maar voor hen neem ik die er altijd bij.

Maar nu voor het belofte deel van mijn belofte. Ik beloofde TC al een heel aantal dingen doorheen de jaren, maar nu wil ik een laatste belofte aan jullie maken die ik met passie, trots en volle overtuiging kan naleven.

Ik beloof er altijd te zijn voor jullie. Of je nu iets nieuws wil leren of gewoonweg een praatje wil maken. Ik ben er om jullie te helpen en steunen. Ik wil dat jullie je altijd op je gemak voelen en dat je weet dat je bij mij terecht kunt voor advies of hulp. Ik wil ervoor zorgen dat iedereen zich welkom voelt.

Ik beloof ook dat ik mijn best zal doen om jullie te motiveren. Ik hoop dat ik jullie kan helpen om nieuwe dingen te ontdekken, je grenzen te verleggen en vooral te geloven in je eigen kunnen, want daar is scouts voor.

Ik beloof mijn best te doen om leuke, uitdagende spelletjes te maken. Leuke dingen te organiseren voor mijn groep. Dingen doen om ervoor te zorgen dat elke vergadering, weekend en dag op kamp ervaren wordt als een nieuw avontuur. Dat nieuwe, blijvende herinneringen worden gemaakt.

Tot slot beloof ik dat ik altijd een luisterend oor zal bieden. Als je vragen hebt of er zit je iets dwars, weet dan dat ik er ben om naar je te luisteren zonder oordeel. Ik sta altijd open voor een babbeltje. Ik ben er graag om samen met jullie een lach en een traan te delen.

Kortom, ik beloof om er te zijn voor jullie zoals TC er altijd voor mij was. Ik wil kunnen teruggeven aan de scouts na al die jaren. Ik ben trots om deel te mogen uitmaken van een scouts zoals Thila Coloma en er is voor eeuwig een plaatsje in mijn hart voor deze mooie mensen.

Veel liefs

Coscoroba

HIPPO

Na 13 keer belofteweekend mee te maken en dus ook 13 keer te moeten luisteren naar de lange teksten en voicecracks van de mensen die hun beloftes deden, moet ik toch toegeven dat hier vooraan staan niet het aller aangenaamste is om te doen. Maar soit, ik noem het gezonde stress.

Als jonge scout had ik soms (en dat is nogal licht uitgedrukt) wat moeite met naar de scouts gaan. Maar bij nader inzien ben ik enorm dankbaar voor mijn ouders die er toch telkens voor zorgde dat ik in de formatie stond. En ja hoor, ik kwam altijd uitgeteld maar enthousiast thuis (of toch meestal).

Na 2 jaar leiding te geven aan de JongWelpen merkte ik dat dit ook het geval was bij vele andere kinderen. Mijn doel was dan ook om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk van de jongwelpen het tenminste haalde tot bij de JV's. Want daar begon voor mij, en ik vermoed ook voor vele andere leden een avontuur dat alleen maar leuker werd doorheen de jaren. Vanaf toen wou ik alles opgeven om op zondag naar de scouts te mogen gaan. Daar leerde ik vriendschappen opbouwen met mensen die ik ervoor stiekem niet zo leuk vond, en nu zie als mijn beste vrienden. Ook kregen we steeds meer verantwoordelijkheden, en werd er duidelijk wat meer van ons verwacht. Zoals driedaagse, zelf koken, kluisweekend en nog veel meer.

Maar het beste vond ik dat je met iedereen samen opgroeide en ieders eigen persoonlijkheid stilaan naar boven kwam. Ik vind het prachtig om te zien hoe TC ervoor kan zorgen dat zelfs de stilste van de groep langzaam aan openbloeien tot open en aanwezige mensen die net zo goed in de groep liggen als de rest. Ik had hier natuurlijk niet echt moeite mee, want ik ben een geboren flapuit zoals de meeste van jullie wel weten.

Dit werd dan ook nog duidelijker bij de verkenners, waarbij ik absoluut geen schrik had om de leiding uit te dagen. Dit is dan ook geëscaleerd tot een fake dropping, waarbij de leiding mij alleen had afgezet op een paar kilometer van het terrein met mijn rugzakje en een kaart in de hand. Gelukkig liet ik mij niet kennen en prankte ik de groep terug door boos en "al schreeuwend" terug te komen in de takhoek. Waarna iedereen in stilte en met een licht schuldgevoel aan het vuur zat.

Natuurlijk heb ik nog veeeel meer mooie herinneringen aan mijn verkenners jaren, zoals:

Slaapzakken uitwringen op overlevingsweekend omdat we te lui waren om de shelter deftig aan te spannen of dauwtocht op kamp, waarbij we ZO luid waren dat we geen enkel dier hebben gezien.

Of Uitzijken naar een nieuwe vergadering om samen met de meiden EN Strigops te kunnen roddelen en niet te vergeten, Buitenlands kamp naar Spanje waar ik niet alleen mijn totem kreeg, maar ook besepte dat de scouts meer is dan gewoon wat spelletjes spelen op een zondag namiddag.

Scouts is meer dan vrienden, meer dan leidinggeven, meer dan feestjes en meer dan ravotten. En het klinkt misschien cliché, maar het is een plek waar ik mij 100% thuis voel en dan ook zie als mijn 2de thuis.

1 ding is zeker, dit is een plek zoals geen ander, dat voelt als de eerste zonnestrallen van het jaar. Een warme en vertrouwelijke plek die ik nooit kwijt wil.

Dus Merci TC, kusjes Hippo

MYNA

Vroeger keek ik vol bewondering naar de leiding, die beloofden en vertelden over iets dat ze hadden beleefd

Op deze plaats, in deze kring

In de warmte die deze scouts om zich heeft

Daar waar we doen aan eigen "sekte"rituelen, waar sterren teder staren en we de Manitoë vereren

Waar men geeft en neemt, leert delen

Want TC is groot, we zijn met velen

Daar waar in slapende wouden wolven met luid geblaf zingen om te zeggen dat ik van u hou verkenners op stap trekken en doorzetten, in regen en kou

Waar ik de nieuwste woorden leerde

slam poetry dichtbundels en chimpanseetjaplatten schreef
me best vaak bezeerde
Kortom de plaats waar ik me ongefiltred uitleef
Waar ik liefdesbrieven vanuit leidingsnaam schreef: "om 20 u aan de mast", en hartjes erbij
rekende
ontdekte wat nachtje door betekende
en door de jaren heen dichtster bij de betekenis kwam van het woord "Leef"
Dat dit grotendeels de scouts omvat
over risico en ingaan op het meest belachelijk plan
zo nu en dan op wandel en drijfnaat
jezelf afvraagt of je dit wel aankan
Maar uiteindelijk wel te zien dat het altijd lukt, als je de moed ervoor bijeen plukt
Daar waar ik de ruimte kreeg om te roepen en te schreeuwen,
mijn mondige zelve te leren kennen en te evolueren tot een olijke myna
een totem op mijn lijf geschreven
Waar ik mijn zorgen durf vergeten
me het veiligste voel
en ieder jaar in de groep heb gesmeten
Waar ieder zichzelf kan zijn
ongeacht leeftijd of identiteit
voor groot middelmatig en klein
daar waar ik beloof aan jullie, liefste TC
me volledig toe te wijden aan deze scouts
en ervoor te zorgen dat deze plek beschermd zal worden
voor jong en ouds
dat iedere kapoen het scoutsgevoel zal ervaren
en we niemand's enthousiasme bedaren
dat ze naarmate ze ouder worden geen heimwee zullen hebben naar huis
maar naar de Hoge Rielen of de Kluis
dat deze plek voor ieder als uitlaatklep dient
elke welp met modder in het haar naar huis kan komen
scouts ruimte creëert te durven dromen
want dat is wat ieder kind verdient
ik beloof onze waarden en normen in ere te houden
dat de geest en ziel van tc zich in ons hart nestelt
en we het daar voor eeuwig vasthouden
ik beloof de avond in respect neer te laten dalen
dat ik plaats laat voor stilte, want daarin weerklinkt onze bēe
en onder een paradijs van slaapzakken
de nacht in te gaan met sterke verhalen
en daar luist'rend fluist'rend
onder de kruinen neer
naar de tedere sterren zullen staren
opdat ieder kind kan bedaren
om dan veiligheid, rust en vree te ervaren
daar in dat grote slapende woud

PARKIET

Afgelopen zomer was ik aan het wandelen in de Zwitserse Alpen. Het water van op mijn gasvuurtje was bijna warm genoeg om bij mijn vier kazen pasta toe te voegen. Al liggend in het gras genoot ik van de zonnestralen op men snoet weliswaar in stilte, ja ik kan ook niet kwetteren. Ik genoot. Plots kreeg ik een flashback naar het buitenlands kamp Spanje en de vele andere momenten op een 3 daagse. Waar je na een hele dag wandelen samen aan het koken bent. Knus en gezellig met af en toe is gevloek van de bleinen op men voeten. Of botinnen met gesmolten zolen omdat ik ze als JV'ke te lang aan het vuur had laten staan. Het was een moment waarop ik besepte hoeveel de scouts me geleerd heeft en levenservaringen heeft bijgebracht. Ook door het afgelopen semester in het buitenland te studeren besepte ik dit keer op keer. En zo geschieden waarom ik hier vandaag voor jullie sta met mijn mond vol tanden en knikkende knieën, desondanks mijn adjectief kwetterende.

Als 6-jarige kapoen voelde ik mij al snel thuis binnen kapoenen 1. Het duurde niet lang vooral-
eer ik een echt scoutskind werd dat geen enkele vergadering wou missen. Familiefeest of niet,
ik moest en zou naar de scouts gaan. TC werd al snel een plek voor mij waar ik zorgeloos
kon gibberen, ravotten, leiding plagen en helemaal opgaan in het spel. Dit met af en toe vals
spelen bij de verkenneren samen met Ghara. Helaas verklapte ons gegibber ons keer op keer.

Als jonge Thilaan kon ik telkens niet wachten om op scoutskamp te vertrekken. Want eerlijk
wat is er leuker dan voetballen in de regen, samen rond een vuur zitten, roddelen met je
vriendinnen, nieuwe records verzinnen voor in het v2 boek. En zo kan ik blijven doorgaan.
Ook beleef je keer op keer de zotste avonturen op 3-daagse of op overlevingsweekends. Het
ging van snoep meesmokkelen in onze bh. Tot in de bergen in Italië op buitenlands kamp.
Waar we zelfverzekerd van het pad afweken in de hoop het een kortere weg zou zijn. Met
als gevolg je te realiseren dat je op een afgrond van een berg aan het wandelen bent.

Ja Tc, deze momenten zijn momenten die je enkel en alleen met de scouts kan beleven en
waar mijn hartje van overloopt wanneer ik er aan terug denk. Het zijn momenten die je leren
doorzetten en je als groep hechter maakt. Ook vandaag de dag voelt de scouts nog altijd als
een plek waar je even alles kan vergeten en waar ik mezelf kan zijn. TC Je bent een plek
waar je vriendschappen voor het leven ontmoet, je leert omgaan met verschillende karakters,
je leert volhouden en zelfstandig zijn. Ik wil en zal er alles aandoen als leiding dat elke Thi-
laan zich ook zo voelt en dezelfde liefde heeft voor Tc als ik doe. En met dezelfde positieve
blik naar al de mooie tc avonturen kunnen terug krijgen.

Ik beloof men Jw'kes te kunnen geven wat ik heb gekregen van mijn leiding de afgelopen
jaren en hun onvergetelijke avonturen te laten beleven. Dat ze later zijn kunnen zeggen : ah
weet je dat spel nog van bij de jongwelpen. Dat is een missie waar ik keer op keer voor ga bij
het maken van een spel. Ik beloof een leidster te zijn waar de kids bij kunnen zeveren, lollen,
maar ook een leidster waar ze bij terecht kunnen voor babbeltje of gewoon een goeie roddel.

Dankjewel TC voor de levenslessen, voor alle uitdagingen en vriendschappen. Die ik elke dag
koester. Dat ik nog vele jaren mag uitmaken van deze prachtige familie, merci TC. I love you.

PONY

Liefste Thilanen,

Hier sta ik dan eindelijk als jongste en dus ook laatste van de Zussen Vandebussche, klaar om mijn belofte te doen. Hoewel ik toch eerder bekend sta als een flapuit, met een soms wat te grote mond, heb zelfs ik toch al een tijdje stress voor dit moment. Bij het schrijven van deze belofte kwam ik maar tot 1 conclusie: het samenvatten van een geweldig avontuur als de scouts is verschrikkelijk moeilijk, en zeker als je er geen dialoog van 3 uur van wilt maken.

Voor mij is scouts van het begin af aan een verhaal geweest van nieuwe dingen leren.

- Als kapoen leerde ik mijn mama en papa voor 7 dagen missen.
- Als jongwelp leerde ik wat beter luisteren naar mijn leiding.
- Als welp leerde ik hoe ik mijn leiding echt is goed kon plagen.
- Als seniorwelp leerde ik heel veel ruzie maken met mijn mede O4-seniorwelpen. Kleine spoiler: die ruzies zijn ondertussen bijgelegd.
- Als JV leerde ik dan eindelijk sjoeren.
- Als Verkenner leerde ik de kunst van het plakken aan de verwarming tijdens de winter, wanneer het naar mijn mening buiten te koud was om spelletjes te spelen.
- En als VT leerde ik om een vuurfeest zo goed te promoten, dat mensen dachten dat het een lockdownfeestje was.

Maar nu even serieus, de scouts leerde mij ook enorm veel echte waardevolle dingen. Dit kan ik het best uitleggen door de vergelijking te maken met een klavertje vier. Elk blaadje dat door de jaren heen groeide, droeg op zijn eigen unieke manier bij aan het creëren van een prachtig geheel: mijn scoutsavontuur. Hoewel mijn scoutscarrière veel meer dan vier blaadjes heeft gevormd, springen deze momenten er toch echt uit als de hoogtepunten.

Het eerste blaadje werd gevormd in JV1, ook wel de 'unicorns' of 'striplezers' genoemd. Ik kwam terecht in een groep vol mensen, die allemaal uniek waren op hun eigen manier met hun eigen talenten en sterktes. En juist door die hechte, unieke groep mensen leerde ik dat ik op mijn eigen manier oké was. Ik werd omringd door stuk voor stuk geweldige mensen en smeedde vriendschappen voor het leven.

Het tweede blaadje vormde zich in V1, en specifiek nog op buitenlands kamp. Na een hele nacht en dag zweten in de Spaanse 40 graden hitte, kreeg ik de totem Gevatte Pony. Simpleweg 2 woorden die mijn volledige persoonlijkheid perfect samenvatten en ook 2 woorden, waardoor ik me des te hechter verbonden voelde met deze scoutsfamilie.

Het derde blaadje vormde zich tijdens mijn VT-jaar. Na mijn 3 fantastische jaren in V1, was het tijd om VT te worden. Tijdens mijn VT-jaar leerde ik niet alleen kennis maken met het leiding geven, maar ik leerde ook een fantastische groep vrienden kennen. Wat begon als een losse groep groeide al snel uit tot een hechte O4-familie, met wie ik talloze geweldige herinneringen heb gemaakt.

Het laatste blaadje vormde zich dan weer de afgelopen twee en een half jaar, bij de start van mijn leidingscarrière. Ik begon als leiding van JV2 en hoewel dit een vermoeiend jaar was, waar ik de helft van de tijd hees was, omdat de JV'kes zeker niet van de eerste keer wouden

luisteren, was het ook wel een enorm leuk en waardevol jaar. Ik werd door mijn 1e leidingjaar geleid door geweldige medeleiding en hilarische kinderen.

Na mijn jaartje bij JV2, wist ik vrijwel onmiddellijk waar mijn volgende bestemming was. Bij mijn sjoekes van de Tictak, waar ik nu al het voorrecht heb om een 2e jaar leiding aan te mogen geven. Het is tot nu toe al een tijd geweest vol geweldige leidingploegen, prachtige herinneringen, en hartverwarmende momenten met mijn Tictakkers. Hier sta ik dan, vol trots, met een symbolisch klavertje vier in mijn hand. Een symbool dat staat voor kostbare herinneringen en bijzondere vriendschappen. Herinneringen en vriendschappen waar ik intens dankbaar voor ben en die ik volledig te danken heb aan deze scouts. Een plek die voor mij altijd een warme en liefdevolle thuisbasis is geweest. Mijn belofte aan deze scouts is dan ook dat ik wil bijdragen aan het creëren van symbolische klavertjes vier voor anderen. Ik wil mijn leden dezelfde onvergetelijke ervaringen geven die ik hier heb mogen meemaken. Ik wil er mee voor zorgen dat vriendschappen kunnen bloeien en herinneringen kunnen ontstaan die een leven lang meegaan.

Merci TC,

Kusjes jullie Gevatte Pony

STEUR

TC

Samen ging ik met de vriendjes van Klein Bangelijk Coloma naar de scouts in de buurt. Dat mijn zus en broer naar de Chiro gingen maakten niet uit, wij gingen toch liever in die groene broeken naar de scouts.

Doorheen mijn eerste jaren in TC leerde ik bij over vriendschappen, plezier maken, maar ook ruzies uitpraten. Ik besepte toen nog niet wat een inpakt de scouts op mijn leven heeft gehad en tot op vandaag nog steeds heeft.

Als lid sta je er niet vaak bij stil wat de leiding voor je betekent. De spelletjes op zondag zijn vanzelfsprekend en tijdens het kamp is die platte rust nu toch echt niet nodig. Awel eh, ik heb dat wel nodig.

Bij de seniorwelpen kregen we op kamp te horen dat niet 1 of 2 van onze leiders er mee ophielden, maar liefst 4. Wij waren zo een top jaar, dat ze er na ons wel schoon genoeg van hadden. Dat ik zoveel jaren later als VT met Parkiet op Jaguar zijn trouw hamburgers stond te bakken, de leider waar ik als klein meisje zo naar op keek, en stiekem ook wel mee wou trouwen, zorgde voor een full circle moment.

Bij de JV's leer je het echte scoutsleven, de driedaagse, het zorgen voor elkaar en het beseffen dat puree maken niet gewoon patatten pletten is. Dat ik nu als leiding van JV2 mijn eigen leden mag meenemen door deze avonturen, is een zalig gevoel.

En daarna kom je bij de verkenners terecht, 'de grote manne.'

Hoewel ik mijn eerste jaar in het gips begon en het leek of ik alle leuke momenten ging missen, heb ik door V2 toch alles kunnen meedoen. Van rond geschaatst worden op een pinguïn voor kleine kinderen, tot in de fietskar zitten op belofteweekend.

Tijdens dat weekend bevond zich dan wel de zwaarste avond uit mijn scouts carrière, maar hoe een bende van 30 man, een bende tieners, zoveel steun en hulp bij elkaar kon vinden was ongezien. Tot op de dag van vandaag ben ik nog steeds enorm dankbaar voor die mensen om mij heen.

Tijdens mijn jaren bij V2 werd ik op buitenlands kamp in Spanje, Volhardende Steur, een vis dus. Alhoewel ik een tijdje moest wennen aan het feit dat ik een vis werd, omgeven door een nijlpaard, gekke apen of zelfs een walvis, voelde ik mij toch wel vrij trots dat ik een doorzetter was. Ik werd stilaan fier op het feit dat ik Steur werd. Een vis die weliswaar geen bochten kan maken, maar dat terzijde.

En daar sta je dan, als lid van die grote groep van 2004, als TC mijn tweede familie is, dan is deze bende mijn eerste. Het jaar waarin corona nog niet volledig verdwenen was, waar we het recordbedrag op vuurfeest haalden en waarop we de tijd van ons leven hadden in Italië. Dat het VT jaar je scoutshoogtepunt is, zal ik zeker niet ontkennen. Ik bevestig het zelfs graag.

Tc, ik ga mijn scoutsjaren hier altijd koesteren. De vele vriendschappen, de nieuwe ontdekkingen, de liefde, de volhardendheid en vooral de warmte die ik elke zondag voelde, ook al zagen mijn benen rood van de koud. Ik zal nog lang verhalen vertellen thuis, met totems die mijn ouders na al die jaren nog niet kunnen onthouden.

Ik ben hier mijn hart verloren en daarvoor ben ik jullie oneindig dankbaar

Liefs, Steur

BERNESI

Exact twaalf jaar geleden zat ik hier als kleine welp op mijn allereerste scoutsweekend met scherp luisterend oor te luisteren naar de eindeloze belofteteksten van de leiding. Ik zei toen nog tegen mezelf dat ik het later anders zou doen: "Als het zover komt, maximaal twee zinnen en niet meer". Maar na twaalf zotte scoutsjaren, met zowel ups en downs, is er wel heel wat meer te zeggen dan het opgelegde maximum van twee zinnetjes. Dus ja, hier sta ik dan, met nog steeds evenveel zenuwen en stress als toen met mijn welpen, jv-en verkennerbelofte.

Het moment dat ik echt besepte dat de scouts ontzettend veel voor mij betekend was op BK naar Italië. Ergens in het midden van het kamp lag ik samen met enkele vt's op de grote rotsen aan het Comomeer te kijken naar de sterren en haalden we oude scoutsherinneringen boven. Terwijl ik luisterde naar alle verhalen over het kattenkwaad van vroeger voelde ik mij diep vanbinnen echt op de juiste plek. Ik voelde gewoon aan dat dit hetgeen was waar het echt allemaal om draait: vriendschap, samenzijn en genieten. Ondanks dat ik pas bij de welpen bij de scouts ben ingestapt, begon het vlammetje van scouting toch al veel vroeger te branden. In het derde leerjaar vertelde fura op school aan één stuk door over de scouts op zondag en overhaalde mij uiteindelijk om toch maar eens te komen proberen. Dus het jaar daarop stond ik in september met te kleine bottinnen en een half uniform om 14u op de scouts. Jammer genoeg vielen deze eerste jaren lichtjes tegen en was het soms met tegenzin dat ik vertrok.

Toch bleef ik (door veel gepush van mama en papa) doorzetten en kwam ik terecht bij JVI. En gelukkig maar. Plots werd de scouts van iets waar ik tegenop zag de plek waar ik het liefst was doorheen de week. De zondagen vlogen voorbij en de kampen waren 10 dagen aan een stuk genieten. Het afzien op 3daagse, een gigantische takhoek sjourren, samen zingen rond een kampvuur... dit was voor mij puur scouting. Ook bij de verkenners werd dit gevoel van scouting alleen maar sterker en sterker. Zo was het BK naar Spanje het hoogtepunt hiervan. Een 2daagse door de bergen waar we na een hele dag wandelen terug bij het beginpunt uitkwamen. Een dagtocht in extreme hitte zonder water. En natuurlijk totemdag. Na een hele nacht afzien gevolgd door zware totemproeven in super hete temperaturen was het zover. Vol trots werd ik verwelkomd bij de sachems als Leutige Bernesi. Een naam die ze mij nooit meer zullen afnemen.

Het laatste jaar als lid van TC deed lang niet onder aan de 6 voorbijgaande jaren. Samen met de andere vt's hebben we er een zalig jaar van gemaakt met onder andere het beste vuurfeest ooit. Ook dit BK naar Italië was geweldig. Met zen alle luieren aan het meer, springen van de kliffen, eventjes van het pad afwijken op driedaagse, intensief schaken en voornamelijk ongelofelijke herinneringen maken. Nu probeer ik als leiding de lessen die ik dat BK in Italië heb gerealiseerd + enkele extraatjes door te geven aan alle leden van TC. En als je dat met overtuiging doet dan merk je pas echt hoeveel je terugkrijgt van de kids. Het is dan ook belooft dat ik dit zal volhouden tot het einde van mijn leidingscarrière.

Tenslotte wil ik iedereen van TC ontzettend hard bedanken om mij te vormen tot wie ik nu ben. Dus aan alle leden, leiding, oudleiding en vrienden van vt04: DANKJEWEL
Leutige Bernesi

FURA

Alle, daar sta je dan.

Als derde jaar leiding voor heel TC. Zo gestresseerd als iet en me een uniform da voor de 15e keer just voor de mis inorde is geraakt.

Het is eigenlijk wel grappig. al 15 jaar ga ik zondag spellekes spelen op een veld vol met putten die u enkels zo hard bedreigen, ongelooflijk. De bedreigingen die gracula maakt als hij u hoort praten over het "fura bel mij binnen 5 minuten verhaal" zijn er niks tegen. En toch ben ik het nog steeds niet beu. Ik kom hier zelfs VRIJWILLIG mijn belofte doen, voor een fluitje da ik eigenlijk ook in den Aldi kan gaan kopen.

Tis gek om te zien, op al die jaren ben ik nog steeds niks veranderd. Ik ben nog altijd die kapoen die gewoon op zijnen eigen pot wil kakken, die welp die zijnen das kwijt speelt, die jv dat dolgelukkig is om te winnen met aardbal, en die verkenners die niks liever deed dan lachen met zijn maten.

Opgroeien met TC is echt het beste dat mij ooit is overkomen. en wat misschien wel het beste is, is dat de waarde van TC just niks zijn veranderd.

- Kapoenen blijven kleine hyperactieve opholgeslagen torpedo's.
- welpen zijn stoer, cool en populair tot ze door een donker bos moeten
- jv's blijft een samenstelling van hormonale atoombommen
- verkenners blijven de chill dudes van TC
- vt's hun humor gaat meer en meer lijken op die van hun vader
- en leiding zorgt nog altijd voor spellekes met de beste benamingen ooit.

Trouwens SW we spelen straks het supermegaengegrotedoorhetdonkerebos spel.

Ik heb zo veel goede en of slechte herinneringen van de scouts en ik ben zo dankbaar voor ze allemaal. Om maar een kort voorbeeld te geven, lang lang geleden in een plek hier ver vandaan ben ik met de jongwelpen eens gaan zwemmen in de waterperels. Het was één van de beste vergaderingen van het jaar geweest. ik ging dus ook vol enthousiasme thuis vertellen dat ik in de wildwaterbaan was geweest en in het diepe was gesprongen. Ik ben er recent dan ook pas achter gekomen dat ik eigenlijk nog niet kon zwemmen, en dat ik daardoor de rest van mijn welpenjaren niet meer mee mocht gaan zwemmen. Een typisch omg yes mama kijk ik was in levensgevaar type verhaal. Maar sinds Italië zijn die niet zo zeldzaam meer.

TC ik beloof om uw waarden ravotten, lachen en ontdekken, maar ook respect, vriendschap en liefde zo goed mogelijk te koesteren, en ze zo goed mogelijk door te geven. Ik zal mijn uiterste best doen om ervoor te zorgen dat ook mijn klein petoetjes onvergetelijke herinneringen maken die ze later kunnen hervertellen met een lach op hun gezicht.

TC dikke dikke merci voor het lachen, het wenen, de vriendschap en de ruzie. Ik had het niet anders gewild.

Je kapoen Fura

WALLOEWIE

Dag TC

Met deze belofte ben ik een stap dichterbij het doel dat ik mezelf heb gesteld, namelijk de scouts uitspelen. Nu ik mijn leidingsfleece heb, blijft de grote formatie leiden en aan elke leeftijdsgroep leiding geven over. Ik heb veel dingen geleerd doorheen mijn jaren in TC. Hier op de scouts voetbal je meer dan mee te spelen met spelletjes, verkoop je marsepein voor 1 euro duurder om er zelf op te kunnen eten, en kom je om het vuilst thuis want anders was het geen goede vergadering. Ik heb geleerd dat je geen peperkoekenhuisje moet bouwen, maar wel een peperkoeken bunker volgepropt met snoep aangezien je huisje de fietstocht naar huis nooit overleeft. Het heeft even geduurd totdat ik het charmante aan de hudo heb ingezien.

Ik ben van een kapoen die 7 dagen zijn kak inhield naar iemand die met volle tuigen geniet van een goede hudosessie met zijn vrienden gegaan. Tot en met de verkenners zag ik nooit het nut van die verdomde driedaagse in, maar ik heb geleerd dat het het beste bondingsmoment is waar we 3 dagen niets anders kunnen doen dan met elkaar praten. Op de scouts weiger je de leukende grijze sokken aan te doen en verlies je meer dasringen dan zonder plezier gemaakt te hebben naar huis te gaan. Ik heb geleerd dat platoon, British bulldog en glowsticks-Hunger Games mijn hoogtepunten van het jaar zijn en dat valsspelen ook spelen is.

Ik heb heel mijn scoutscarrière opgekeken naar leidingen zoals Merlin en Caraya die gewoonweg niet genoeg kunnen krijgen van de scouts. Maar de ultieme stallers zoals Pizoté en Emoe blijven me ook voor altijd bij. Ik probeer geen betere scout te zijn dan Merlin en Caraya of een betere staller dan Pizoté en Emoe, maar wel de Walloewie zoals jullie mij kennen. Mijn mopjes en losse heupen zullen blijven en zonder T-shirt in de camion staan is waarvoor ik naar de fitness ga. Nu ik leiding ben, heb ik pas door hoeveel moeite er in spelen, weekends en de scouts in het algemeen wordt gestoken. De leidingsploeg en de groepsleiding in het bijzonder zorgen ervoor dat er elke zondag scouts is en dat we allemaal op kamp en weekends kunnen gaan, waarvoor dank!

Scouts is voor mij: Groenling met zijn volle maan moppen bij de welpen en zijn mopje over de man die bij de dokter komt omdat die zijn piemel heeft ingeslikt, dit hij echt nog maar 1 keer verteld heeft. Scouts is voor mij: Musara's sexy haarstijl die varieerde van een hanenkam met 1kg gel bij de welpen tot die afschuwelijke bros dat elk JV kamp typeert. Scouts is: Corbie's nood om wormen te eten bij de welken tot het wereldrecord flankes eten als VT. Woestijnvos AKA Boef die van de verkenners met choco tot aan zijn oren naar de VT ging die volgens geruchten gaat slapen en zelfs douchten met zijn pet aan. Scouts is de plek waar Stari ehm ja rondwandelt, ja ze wou ook een shout out. Scouts is de plek waar iedereen zich thuis voelt, maar waar een geheim slechts 10 seconde geheim blijft als deze bij Ghara is gepasseerd.

Maar de scouts is vooral de plek waar ik niet genoeg van kan krijgen en waar jullie mij nog heel lang zullen zien. Bedankt voor de vele jaren en de jaren die nog zullen komen.

Galante Walloewie

COELHO

De scout of verkenner is een merkwaardig wezen binnen de familie van de avonturiers. Doorheen het jaar leven ze in middelgrote stammen, meestal gevestigd op niet zo uitgestrekte grasvelden met vaak primitieve betonnen hutjes. Deze groepen kenmerken zich door hun jaarlijkse migratie, een epische onderneming waarbij ze onbekende oorden opzoeken. Opmerkelijk genoeg hebben ze dan een sterke voorkeur voor lege grasvlaktes, waar ze hun tijdelijke nederzettingen oprichten met behulp van stevige balken, touwen en stoffen.

Een essentieel kenmerk van de verkenner is zijn toewijding aan een unieke leer methode: het vallen, ridicul veel vallen. Deze techniek, die vreemd lijkt voor buitenstaanders, is diep verankerd in hun cultuur. Vanaf hun jongste jaren leren verkenners dat struikelen geen mislukking is, maar een noodzakelijke stap om het volgende keer beter te doen. Elk obstakel dat ze tegenkomen, elk foutje dat ze maken, wordt gezien als een kans om sterker te worden. Dit proces verloopt zelden elegant: het is vaak rommelig, luidruchtig en chaotisch. Maar dat maakt de verkenner weinig uit, hij draagt zijn onhandigheid met trots!

De verkenner leeft in een wereld van verbinding, en het onderhouden van die verbinding is essentieel voor zijn overleving en groei. In groepen leren ze samenwerken, elkaar vertrouwen en problemen oplossen. Zonder deze samenwerking zouden hun avonturen weinig kans van slagen hebben. De verkenner denkt vaak dat hij het allemaal weet, maar door te luisteren naar anderen leert hij hoe het anders en beter kan. De verbinding met anderen, leidt vaak tot de verkenning van henzelf.

Rituelen spelen een belangrijke rol in het versterken van deze banden. Van gezamenlijk kampvuurgezang tot symbolische beloftes die worden uitgewisseld, deze tradities smeden diepe connecties binnen de groep. Voor een buitenstaander lijken deze gebruiken misschien mysterieus, maar voor de verkenner zijn ze een ankerpunt, een manier om te begrijpen wie ze zijn en waarom ze samen op pad zijn.

Wanneer de verkenner een zekere rijpheid bereikt, krijgt hij een "last" toebedeeld: verantwoordelijkheid. Deze overgangsrite markeert een nieuw hoofdstuk in zijn evolutie binnen de groep. Verantwoordelijkheid manifesteert zich niet als dominantie, maar als een subtiele kunst van zorg en begeleiding. De oudere verkenner wordt een gids, een stille observator die jongere verkenners moet laten struikelen wanneer nodig, om hen vervolgens met zachte hand op te helpen.

De verkenner draagt zijn verantwoordelijkheid met het besef dat hij slechts een schakel is in een groter geheel. Hij leert conflicten te herkennen, niet om deze direct op te lossen, maar om de groep te laten zoeken naar een gezamenlijke uitweg. Het is een proces dat geduld en vertrouwen vereist, maar ook een diep respect voor het tempo van iedere individu. Uiteindelijk is verantwoordelijkheid niet alleen een plicht; het is een manier om de harmonie van de stam te waarborgen, en de ononderbroken cyclus van vallen, opstaan en ontdekken voort te zetten.

De reis van de verkenner eindigt nooit. Ieder obstakel, elke val en elk conflict biedt een kans om iets nieuws te ontdekken – over zichzelf, de ander, en de wereld waarin ze leven. Ze leren dat het niet de bestemming is die telt, maar de weg ernaartoe. Het pad mag hobbelig zijn, maar het avontuur dat ze samen beleven, maakt elk struikelblok de moeite waard. De verkenner is meer dan een avonturier, hij is een bouwer van verbinding, een drager van verantwoordelijkheid en uitermate een eeuwige leerling van het leven.

Ik ben dankbaar TC, dat ik deel mag zijn van deze prachtige cyclus der verkenners, de waarden en mensen die we tegenkomen, zullen altijd bij ons blijven. Ik beloof, in goede & slechte tijden, hier altijd achter te staan, merci TC!

AVONDVERGADERINGEN

Na het Belofteweekend en de vele feesten, is het voor de meeste leiding tijd om lange dagen achter de boeken te spenderen. Hierdoor zijn het ook in januari avondvergaderingen. Bij deze nog eens een overzichtje van wie wanneer vergadering heeft. Let op: 25 januari hebben de Verkenners maar vergadering tot 21u want dan is het Vuurfeest!

KAP, JW, W, SW, TT	18u30-20u30
JV	18u30-21u
V, VT	18u30-21u30

VUURFEEST VT'07

Ook dit jaar zullen de VT's een gezellig vuurfeest organiseren. Zin in een gezellige babbel rond een het vuur? Jenevershotjes? Hamburgers? Kom dan zeker op zaterdag 25 januari naar de scouts.

Vanaf **18u30** zijn jullie meer dan welkom!

Verwacht je aan één groot vuur, alsook wat kleinere gezellige vuurkorven met op de achtergrond een leuk deuntje. Er zullen lekkere snacks geserveerd worden.

Uiteraard zijn er ook veggie opties! Verder zal er een groot aanbod aan jenever en andere lekkere drankjes zijn, ook non-alcoholisch!

Een live band zal de sfeer naar een nog hoger niveau tillen.

Graag tot dan!

TC ZOEKT WERK

De verkenners, VT's en leiding van Scouts Thila Coloma gaan in 2025 terug op buitenlands kamp, maar om dit allemaal te kunnen betalen hebben we nog veel centjes nodig.

Heb je schilderwerken voor de boeg, een tuin die dringend opgeknapt moet worden of een zolder die weleens een opruimbeurt kan gebruiken? Heb je hulp nodig bij een feest of evenement? Of een andere hulpvraag waarmee je nergens anders terecht kan?

Slechts één adres: Thila Coloma!

Neem contact op met ons via mail, werkjes@thilacoloma.be, of stuur een berichtje naar **Salmo** (Simon Peeters) op **0484/80.08.89**

Kortom:
Hulp nodig, groot of klein...
dan moet je bij Thila Coloma zijn!

Liefste kapoenen 1,

Heel de maand januari zijn het avondvergaderingen, dus op zaterdag is het van 18.30 tot 20.30 uur!

Zaterdag 04/01: Jammer genoeg is er geen Scouts. :(

Zaterdag 11/01: Oehhh, jullie gaan op Sluipmissie!

Zaterdag 18/01: Wie is hier de beste bouwer? want het is tijd voor peperkoekenhuisjes!

Zaterdag 25/01: we maken het lekker gezellig, want het is filmavond.

Wij wensen jullie een heel gelukkig nieuwjaar !!
Je kapoenen,

CoScoroba, Turdo, Cardelino, Woestie, Caama en Abellii xx

Happy New Year

2025

ALL THE BEST WISHES

11/1
We starten het jaar met niets beter dan casino. Pak dus zeker allemaal een leuk spelletje mee!

18/1
We gaan een film kijken! Vergeet je kussen / dekentje niet mee te pakken. Neem gerust ook iets mee voor te eten.

25/1
Tijd om te smullen bij peperkoekenhuisjes. Neem zeker een beetje snoep mee!

5/01

Morgen komen de 3 Koningen dus vandaag geen scouts

25/01

**JONGWELPEN
VERSUS
LEIDING**

**Nadien genieten van het
vuurfeest!**

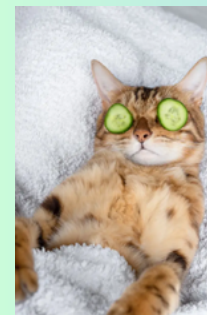

**AVONDVERGADERINGEN VAN
18U30 - 20U30**

Warme knuffels van jullie leiding!

January 2025

TUE 31	WED Jan 1	THU 2	FRI 3	SAT 4	SUN 5
				HELAAS, geen scouts	
7 ex frans 3	8 ex supply chain	9 ex human resources	10	11 breng een cadeautje mee Nieuwjaarsfeestje	12
14	15 ex social media	16 ex english 3 mondeling	17	18 Buitenspelletjes glow in the dark spelletjes	19
21	22 ex financial management	23	24	25 Casinavond dresscode: casual-chique Daarna Vuurfeest!	26
28	29	30	31	Feb 1	2

4/01

Nog even nagenieten van al die familiefeesten en de laatste dag rust pakken

11/01

Kleed je warm aan want we gaan weer een super koel (🥶) spel spelen

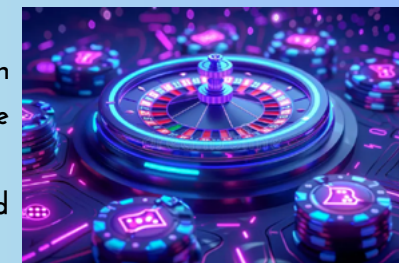

18/01

Curieuzeneuzemosterpotten!
Wat we vandaag gaan doen is nog een verrassing...

25/01

Trek je mooiste casino kleren aan en vergeet zeker je pokerface niet!
Na de spannende casino-avond genieten van het Vuurfeest

Warme groetjes van jullie leiding🔥🔥🔥

TICTAK JANUARI

Heel de maand zijn het avondvergaderingen

zaterdag 18u30-20u30

Zaterdag 4/01 is het geen scouts, zodat jullie nog even kunnen bekomen van belofte weekend en de feestdagen !

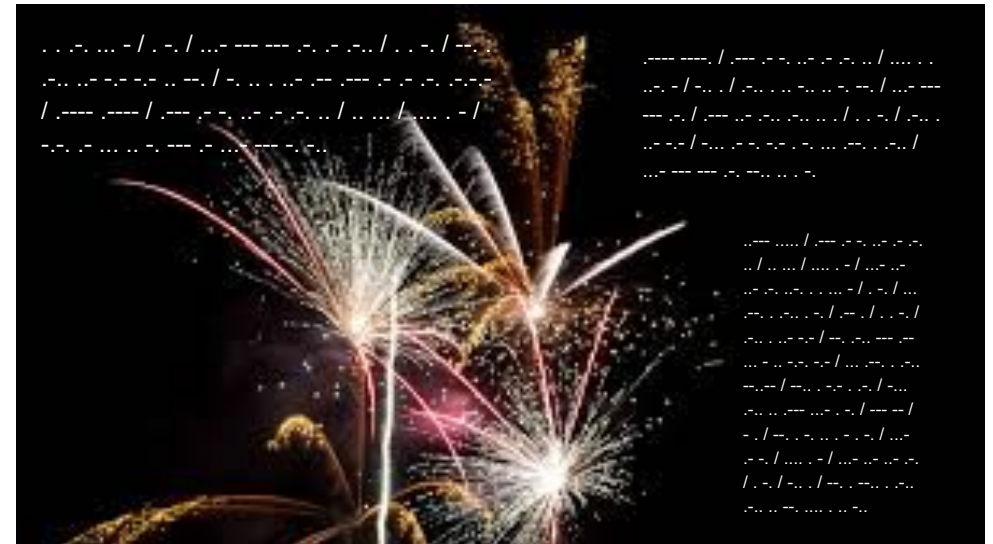
Zaterdag 11/01 maken we peperkoekenhuisjes !! Neem dus zeker je favoriete snoepjes mee :)

Zaterdag 18/01 kijken we samen gezellig een leuke film !

Zaterdag 25/01 doen we free podium, maak je dansbenen al maar warm want het wordt een vergadering om niet te vergeten !!

Wij wensen jullie een heel gelukkig nieuwjaar !!

Groetjes van jullie leiding : Laridae, Pony, Vesikeira, Keala, Orso, Salmo en Stekelstaarteekhoorn

Beste kinderen allemaal

Het nieuwe jaar breekt aan, en ook bij JV2 staat januari in het teken van nieuwe avonturen. De vergaderingen, telkens van 18u30 tot 21u, nodigen jullie uit om samen te lachen, te spelen en te genieten, steeds in perfect uniform.

De maand begint rustig op 4 januari. Na een onvergetelijk belofteweekend mogen jullie nog even nagenieten van alle mooie momenten. Neem de tijd om op adem te komen, want er wacht een maand vol spelplezier.

Op 11 januari trappen we het nieuwe jaar écht af met een superleuk spel. Laat je volledig meevoeren in de magie van samenspel en ontdek wie van jullie het slimst, snelst of meest strategisch is. Plezier gegarandeerd!

Een week later, op 18 januari, duiken we in de wondere wereld van film. Jullie mogen zelf bepalen wat we kijken door je favoriete film in te sturen via deze link: <https://forms.gle/EMrujqKuK6QwV2m36>. Neem gerust een hapje of drankje mee, zodat we samen kunnen genieten van een ontspannen avond. Het belooft een filmavond te worden om nooit te vergeten.

Op 25 januari sluiten we de maand stijlvol af met een casino-avond. Trek je meest elegante outfit aan en waan je even in de wereld van glitter en glamour. Vergeet niet een leuk spelletje mee te brengen, zodat we samen de ultieme casinobeleving kunnen creëren.

Warme groeten van jullie leiding (en Chatgpt)

Hippo, Steur, Bosbok, Mus en Salangaan

Thilala januari

4/1: geen scouts

11/1: nog altijd avondvergadering

18/1: film kijken

25/1: casino-avond en Vuurfeest!!!

11 januari
Komen eten
Meer info komt op instagram

18 januari
Stadspel

25 januari
casino + vuurfeest
kom in chique casino kleren

Gelukkig nieuwjaar van alle leiding xx

Hopelijk hebben jullie het nieuwe jaar goed ingeleid en goede voornemens gemaakt! Ook in 2025 gaat de scouts gelukkig gewoon door. In januari zijn het zoals elk jaar nog steeds avondvergaderingen door de examens van jullie geliefde leiding.

Omdat jullie eerste week school van het jaar er dan ook weer op zit kunnen jullie zaterdag 11 januari komen ontspannen, ravotten en je uitleven om 18u30 op de scouts in **perfect uniform**. In de blauwe gids kan je vinden wat een perfect uniform inhoudt. Witte of zwarte nikesokken, random truien of een the north face short horen dus niet bij dit uniform (:.
Zaterdag 18 januari zijn we er weer met een super leuk spelletje en willen we graag van jullie horen of jullie je goede voornemens nog aan het volhouden zijn.

25 januari zijn we er weer met een leuk spelletje. Het is ook vuurfeest van de vt's, zal niet zo leuk zijn als 3 jaar geleden maar zal al bij al wel een gezellige avond zijn. Je mag dus zeker een centje meenemen om deze vt'kes te sponsoren.

We wensen jullie al het beste toe voor het nieuwe jaar! Groetjes jullie leiding!

PS: echte scouten weten dat nieuwjaarsbrieven ook voor de leiding worden gemaakt

Januari

Zaterdag 4/01 : Geniet van de feesten en rust maar eens goed uit

Zaterdag 11/01 : Word je eigen architect en bouw mee peperkoeken huisjes!

Zaterdag 18/01 : kom naar de scouts voor een geheime vergadering!

Zaterdag 25/01 : Casino!! kom in chique kleren en geniet daarna mee van vuurfeest

VT07 JANUARY 2025

SUNDAY	MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY	SATURDAY
29	30	31 OUDJAAR	1 NEW JAAR	2	3	4
5 Sponsom zoeken voor uunfeest	6 3 KONINGEN	7	8	9	10	11 CASINO ♠ ♣ ♠ ♠ kies 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
12 Sponsom zoeken voor uunfeest (= wintmeisje + appelkollen)	13 VERLOREN MANNING	14	15	16	17	18 Schieten OF Peperkoeken VILLA
19 Sponsom zoeken voor uunfeest	20	21	22	23	24	25 VUUR FEEST!!!
26	27	28	29	30	31	1

Handwritten note: kom reeds in perfect uniform en verwitig als je hier kan komen!

VERJAARDAGEN

3: Coelho & Caracara

4: Groenling

8: Orso

10: Walloewie

22: Caama

